

Naat Alemlere Rahmet Peygamberim

— safdeha · 26 Mart 2021

Kâinat üzerinde bilindin efendisi,
Âlemlere rahmetsin, Allah'ın sevgilisi
Kutlu olsun doğumun ahiri ve evveli
Âlemlere rahmetsin, ne kadar sevinsek az!

Amine doğumunla yaşadı ne saadet,
Melek korudu seni açtı üstüne kanat
Mucizeler yaşandı, Rabbimdendi rahmet
Yüzünde tarifsiz nur... Sığmaz deftere yaz, yaz!

Altıncı yaşındaydın kalmıştın artık yetim
Ana, baba, deden de geçmişten oldu resim,
Talip'in şefkatinde, yok oluyordu özlem
Yine de bu acıya kelimeler yetersiz...

Hep emin bilinirdin, Mekke'ye can katandın
Hacer-ül Esved taşı için hakem atandın
Kâbe inşaatının her taşına dokundun
Hiç kimseyi üzmezdin beni yıkıp yaptın biz...

Busra'da rahip gördü peygamberlik mührünü
Övgülerle coşmuştu keşfinde huzurluydu
Şam'a gitmeyin dedi ederse bu zuhuru
Hemen yaparlar dedi on bir yaşında infaz!

Şam'a gitmeden döndü kervanlarla Mekke'ye
Yakıcı güneş çölde söndü, döndü tekkeye
Melekler büründüler buluttan bir takkeye
Dünya emrindeydi her adımına nafız!

Yirmi beş yaşındayken evlendirildi yetim
Hatice anamızın saf şefkatine teslim
Saadet doluydu her fotoğrafında resim
Ümmetine hep örnek, aşkla büyüyen filiz!

Mekke küfrün merkezi, azgınlıktı manzara
Huzur vermiyordu da bu olmuyordu tasa
Kırkına geldiğinde çekildin inzivaya
Cebel-i Nur'u yardı, zikir ederdin sessiz!

Nur dağında ses "Oku! " diyordu sanki alaz
Korkmuş, "Okuma, yazma bilmem..." demiştin ille
Tekrar, tekrar sordu nur parlayan kesin dille
Betin benzin sararmış, dönmüştün ala güle...

Peygamberlik mührü o gün, verildi müjdesi
Anlatınca her şeyi iman etti zevcesi
Bekir, Zeyd ve Ali'ydi, ilk İslam şeceresi
Öğrendiği gibi de kıldırıştı ilk namaz!

İslam'ın yaşandığı Mekke şehri yılları
Tek işkence bilirdi müşrikin akılları
Hatice anamızdı yar, teselli dalları
Kâfirler azgın olsa da, sabırdı tek niyaz...

Ömer'in biatiyle sayıda oldu kırklar,
Yürüdüler Kâbe'ye tek yürekti ayaklar,
Sokaklarda ilahi cengâverdi ataklar,
Tekbirleri ummana, arşa yükseldi eşsiz!

Amcandı Ebu Talip, hep kâfirin yanında
Sevse de yeğenini gelenekti kanında
Din değiştirmek zordu, yaşamak hoştu şarla
Ne kadar üzölmüştün, inanmazken şüphesiz!

Birinci akabe de ikinci akabe de
Biat etmişti Ensar, hep birlikte Medine
Muhacir olmuşlardı hicretiyle sahabe
Bir kerecik olsun ne ah çektiler ne de naz!

Yasin'i okuyarak hanesinden çıktılar
Ali yatağındaydı o gecede, baktılar
Kimse onu görmedi, hicretine aktılar
Rabbim müşrik gözlere, sanki çekti kara bez!

Bekir Sıddıktı daim, içtenlikte şahane
Neyi var neyi yoksa ona verirdi dese,
Paylaşmaya hazırdı konuşması bahane,
Sevr mağarasında dost, tek teselliydi, tek yüz...

Dedi "Taleal Bedru aleyna..." Medineli
Halkında, neşe, sevinç doldu coşkudan deli
İki düşman kabile barışıp oldu veli
Rahmet peygamberiyle ilk kez gülmüştü yüz!

Ensar neye sahipse vermişti muhacire,
Tanımakta değildi derdi, ihvan kaide
"Ver..." deseydi akardı infaklar maideye!
Resulden dinledikçe mimberinden her vaaz!

Uhud'ta her yerinden yara bere almıştın
Taif'te Zeyd'le birden taş selinde kalmıştın
Kâbe'den her namazda ağlar eve gelmiş
Yinede müşriklere etmedin asla hiç buğz...

Uhud'taki savaştan sonra buraya gelir,
Hatıralar canlanır yaşadığın dirilir
"Uhud bizi sever, biz de Uhud'u" gezilir
Şehitlere ağlardın, sesinden titrerdi arz...

Mekke fethedilirken müşriklerde korkular
İhtişamlıydı ordu, yapıldı ne övgüler
Hüzün vermişti o gün, geçmişteki öyküler
Taşında, havasında, hatırladın ne çok giz...

Toprağa karışmıştı ah... Amcan ve Hatice
Cennet-i Muallaydı özlem yeri netice
Bilal-i Habeş'iydi ezan okudu nice
Zikirlerin şevkiyle Kâbe'de kıldın namaz...

Mekke'de kalamadın Medine'ydi baş şehrin
Doğduğun yer değildi vefa yeriydi ahrin
Ömrün her anı zafer gördün, vurdukça mührün

Asr-ı saadet zaman, Müslüman'a ilk eskiz...

Ellerin ağzındaydı hep sessizce gülerdin
Gerekirse konuşur yanılsa söz alırdın
Öğlen namazdan sonra az uykuya dalardın
Cemaline bakılsa aşka düşerdi her göz!

Sahaben konuşursa dikkatlice dinlerdin
Dünyalık boş sözlerse, doğrusunu söyledin
Doğru söz dillenirse keyif alır izlerdin
Her hareketin sünnet, hadislerin oldu söz...

Ne uzun ne de kısa hoş bir sakalın vardı
Gözlerine bakana kâinat salim vardı
Dünyaya emanet der Müslümana şer, nardı
Sümbüllerde kokardın, güllere bıraktın iz...

At deve yarışını izlerdin, yarışırdın
Sıradan insan gibi gezerdin, dolaşırdın
Ne makamda padişah ne tahta yapışırdın
Aşk doluydu yüreğin, altın gibi paslanmaz...

Cebinde hep taşırdın, miskini, ayna, tarak
Elbisen ter temizdi, kirse teninden uzak
Her işi kendin yapar, istemezdin tek uşak
Misafire hizmete verirdin her an cevaz...

Şer söz nedir bilmezdin, dilinde hoş iltifat
Ne kinci ne de kızgın, aksine vardı şefkat
Asla israf etmezdin, derdin her şey emanet
Neyi varsa verirdi muhtaca, sanki deniz...

Torunların üstüne çıkar varsan secdeye
Kalırdın uzun süre oynasın diye öyle
Netice de inince kaldığın yer içinde
Devam ederdin yine kıldırıyorsan namaz!

Yirmi yıllık bir İslam düşmanıydı İkrime,
Hamza'yı öldürendi Süfyan'ındı nedime

"Günahlarına tövbe edenler der bizimle!"
Biat etse affettin, değişmeyendi bu tarz...

Her sözünde emindin yalan nedir bilmezdin
Hep doğruyu tavsiye eder, bunda yılmazdın
Çirkinliği sevmezdin ağzına da almazdın
Sukut altındır derdin, dinlemekse en leziz!

Cebel-i Nur huzurdu, insanlığın kalesi
Kâbe'yi seyrederdin şems izinde halesi
Eğimler kıvrımlar da görünürken hanesi
Tıkanmadan soluğun, doruğa çıkardın tez...

Şu günahkâr nefsimiz zorlanmaktadır her an
Biz tırmanırken nefes nefese kalırken can
Koklarken kayaları mis gibi kokun yaygın
Hala izlerin kalmış, orada kaldım ne az...

Her şey anlara yenik derdin her şey emanet
Yiyin için helali, israf etme cemaat
Müslüman kardeşindir, birlikte bul safahat
Ensar gibi paylaşın, yağmayın çal, çaput, bez...

Savaşta biri aman dilediyse öldürme
Dinsiz bile olsa o cana kıyıp soldurma
Girdiğin meclisine asla gıybet doldurma
Sakın canına kıyıp, kor ateşte olma köz...

Çölün kuraklığında her adımın da cennet
Şemsiyendir bulutlar esen yeller afiyet
Sahabenle övündün, İslamiyetti devlet
Veda hutbesinde yüz binler sana verdi söz...

Alemlere rahmetsin, emrindeyim sultanım,
Sünnetinle yaşarım, Kur'anla geçer anım,
Sahabenin özüne, hep izine tutundum
Görmek dilerim seni izin verirse el-Aziz!

Saffet Kuramaz